

denne lille uskyldige Erklæring fra det ærede Medlem Hr. Fraenkel og hans to Meningsfæller. Det var vel saadan en Art Søgen Reservation, saaledes at de ærede Medlemmer kunde sige: Ja, men vi har dog i hvert Fald sagt, at sagligt var vi enige med det ærede Medlem Hr. Boa, men vi bragte dette Offer paa det borgerlige Samarbejdes Alter! Jeg kan ikke forstaa, at det skal være nødvendigt at bringe saa stort et Offer. Naar jeg ser paa Baggrunden for min Dagsorden, mindes jeg de faa Ord, den højtærede Forsvarsminister sagde til mig efter Lovforslagets første Behandling, at han fandt, der var kønne og gode Tanker deri, men man har blot ikke haft nogen Art af Interesse for at drøfte disse Tanker, og den højtærede Statsminister aflyser pure en Drøftelse af denne Sag. Det kalder man for Ministerstorm! Nej, jeg vilde foretrække at kalde det for Ministervælde, naar man overhovedet ikke kan drøfte de Sager, som foreligger, paa et sagligt Grundlag. Jeg vil kalde en saadan Fremgangsmaade for Ministervælde og vil frabede mig Betegnelsen Ministerstorm.

Som jeg har bebudet allerede ved første Behandling, kan mit Parti og jeg ikke stemme for disse Lovforslag, vi vil stemme imod. Der foreligger nu et Ændringsforslag fra Mindretallet gaaende ud paa, at Sagen skal sendes ud til en Folkeafstemning, før Loven træder i Kraft. Der foreligger utvivlsomt en ekstraordinær Situation, som maaske i nogen Maade kunde begrunde, at man sendte denne Sag ud til en Folkeafstemning, men jeg kan ikke faa Øje paa, at man derved kommer Afgørelsen et eneste Skridt nærmere, og finder, at man i Virkeligheden etablerer en Art Overrigsdag, hvad der rent automatisk maa nedbryde Respekten for Lovgivningsarbejdet, saaledes som jeg for øvrigt sagde i Gaar, da jeg motiverede, at jeg ikke kunde stemme for den af de ærede Medlemmer Hr. P. Munch og Hr. L. Rasmussen stillede Dagsorden. Jeg mener, at den lovgivende Forsamling bør have saa megen Myndighed, at den kan give Lovene Lovkraft. Det bliver en Desavouering af Rigsdagen, deri er jeg enig med den højtærede Statsminister, hvis man skaber Præcedens for, at en Lov af lidt mere end almindelig vidtrækkende Betydning skal sendes ud til Folkeafstemning. Det kan vi ikke gaa med til. Jeg er ganske klar over, at den Afgørelse, der træffes ved en Folkeafstemning, bliver i allerhøjeste Grad partipolitisk farvet, og er der noget, jeg kunde ønske, er det at faa denne Sag draget ud

af det partipolitiske Leje, som den fra allerførste Færd af har været i.

Jeg kan endnu ikke komme bort fra den Tro, at der virkelig her i Danmark maa kunne skabes en fælles Stemning for et Folkeværn. Det er dog en Tanke, der ikke er fremmed for noget af de Partier, der sidder i denne Sal. Socialdemokraterne har strøget den af deres Program for ganske nylig, men det skulde dog ikke være værre, end at den maatte kunne tages op igen. Der kunde dog ikke tænkes nogen større Lykke for et lille Land som Danmark, end at alle politiske Partier erkendte, at vi maatte gøre noget for at værne vor Selvstændighed. Der er dog ingen, der rynker paa Næsen ad denne Selvstændighed. Der er dog ingen, der ikke erkender, at den har overordentlig stor Værdi for os. Men saa mener jeg, det er alt for tidligt nu at give op og sige: Vi kan ikke skabe Enighed. Jo, jeg tror, vi kan skabe Enighed.

Det er ganske rigtigt, som der blev sagt af den sidste ærede Taler, at der sjælden kommer et Lovforslag fra dette Ting, uden at det sker ved Samarbejde mellem de forskellige politiske Interesser, og jeg skulde tro, at naar det endelig kommer til Stykket, vil der i vort lille Land kunne skabes en samlet, enstemmig Vedtagelse om vort Værn. Jeg skulde tro, at Socialdemokraterne maatte kunne sige, som de har sagt i mangfoldige andre Tilfælde: Naar vi ikke kan faa det, vi først og fremmest ønsker, gaar vi hellere med til det, som i hvert Fald er bedre end, hvad vi maaske ellers vilde faa.

Derfor siger jeg endnu en Gang, at jeg ikke vil være med til at stemme for, at denne Sag sendes ud til Folkeafstemning, for det vil ikke paa nogen Maade fjerne den fra det partipolitiske Spor, den er kommet ind i. Jeg vil anbefale mine Meningsfæller at afholde sig fra at stemme, og i øvrigt vil jeg haabe paa, at den Dag ikke er saa fjern, da alle danske politiske Partier kan samles om at etablere en Vagt om vort Land.

**Johannes Lou:** Jeg er ganske uenig med den sidste ærede Taler, det ærede Medlem Hr. Boa, i, at en Folkeafstemning behøver at ske efter partipolitiske Linier. Som jeg sagde i Gaar, er der netop ved et Valg en Mængde forskellige Ting, der paavirker Udfaldet. Forsvarssagen er for store Dele af denne Rigsdags Medlemmer en af de vigtigste Sager paa Lovgivningens Omraade, og som jeg sagde i Gaar, vilde det